

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2021/47/1014

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [naam], hierna: appellante, studentnummer [studentnummer], tegen de beoordelingen van M. van Schagen MSc, hierna: de examiner, van 25 maart 2021 (voor opdracht 1) en van 15 februari 2021 (voor opdracht 4) voor het vak Bachelorwerkgroep Politicologie 2 (BWP 2). Voor opdracht 1 heeft appellante een NVD (niet voldaan) gekregen en voor opdracht 4 heeft appellante een 5.2 gekregen.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 22 mei 2021 bij het College van Beroep voor de Examens, hierna: College, beroep ingesteld. Op 27 mei april 2021 heeft het College de ontvangst van het beroep bevestigd en appellante tot 4 juni 2021 de gelegenheid gegeven om het beroep aan te vullen. Op 31 mei 2021 heeft appellante aanvullende stukken toegestuurd. Op 1 juni 2021 heeft het College aan de Examencommissie gevraagd om in overleg met appellante en de examiner na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. De Examencommissie heeft samen met de examiner en de vakcoördinator, T.J. Bogers MA, een gesprek met appellante gevoerd op 10 juni 2021. Een minnelijke schikking bleek niet mogelijk te zijn. De Examencommissie heeft op 14 juni 2021 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 30 augustus 2021 via beeldbellen.

Aanwezig waren appellante, de examiner en mr. dr. A.J.G.M. van Montfort (voorzitter Examencommissie). Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Het vak BWP 2 bestaat uit vier onderdelen, die alle vier met een voldoende cijfer afgerond moeten worden voor een voldoende eindbeoordeling. Voor de herkansing op 25 maart 2021 van opdracht 1 heeft appellante van de examiner een niet voldaan (NVD) gekregen, omdat haar opdracht niet voldeed aan de eis dat het werk minimaal 1400 woorden moest bevatten. Voor opdracht 4 heeft appellante voor de herkansing van 15 februari 2021 van de examiner een 5,2 gekregen.

III. Standpunten van partijen

Appellante stelt dat zij onjuist behandeld is. Voor haar werk van opdracht 1 kreeg zij van de examiner voor de eerste gelegenheid een 4.4 en daarna voor de herkansing een NVD. Bij de herkansing werd zij overvallen door het feit dat het inleveren van een opdracht met te weinig woorden ertoe leidt dat zij voor haar opdracht een NVD krijgt. Appellante stelt dat dit verwarrend is. In het schikkingsgesprek is haar gebleken dat zij reeds bij de opdracht voor de eerste gelegenheid gewezen is op het feit dat haar

opdracht uit te weinig woorden bestond. De opdracht is echter wel beoordeeld met een cijfer. Appellante heeft bij het inleveren van haar herkansing voor opdracht 1 aangegeven hoeveel woorden zij heeft gebruikt. Zij weet dat ze minimaal 1400 woorden moet gebruiken voor haar opdracht en dat zij bij de optelsom de woorden van de literatuurlijst niet moet meetellen. Het is mogelijk dat zij niet de juiste methode heeft gebruikt om de woorden te tellen.

Voor haar werk van opdracht 4 kreeg zij van de examinerator voor de herkansing een 5,2. Dat verbaast appellante omdat zij alle terugkoppeling heeft verwerkt die zij van de examinerator heeft gehad op de opdracht van de eerste gelegenheid. Appellante begrijpt dat zij voor haar werk geen 8 of 9 kan krijgen, maar het zou wel een voldoende moeten zijn.

Appellante probeert sinds 2015 haar opleiding af te ronden, maar heeft steeds tegenslag. Zij heeft te maken met discriminatie, pesterijen en racisme. Zij is lid geweest van de opleidingscommissie Politicologie en daarna is zij algemeen raadslid geweest van de Universitaire Studentenraad (USR). Voor die inzet heeft zij van de VU geen financiële compensatie (een zogeheten FOS-beurs) ontvangen. In verband met haar moeilijke financiële situatie heeft appellante moeite met het betalen van collegegeld. Appellante vraagt om een extra tentamen gelegenheid voor de toetsen 1 en 4 of als alternatief dat de beoordelingen worden herzien. Zij hoopt de studie in het volgende studiejaar af te ronden. Dat is lastig als zij haar programma voor dat laatste jaar moet combineren met het nogmaals doen van het vak BWP 2. Appellante stelt dat het zonde is dat zij dit vak dan nog een keer moet doen.

De examinerator blijft bij de beoordelingen zoals die zijn gegeven voor de opdrachten 1 en 4. Samen met de vakcoördinator heeft hij naar de beoordelingen gekeken en hij ziet op grond van de argumenten van appellante geen aanleiding om tot een andere beoordeling te komen.

Voor opdracht 1 heeft de examinerator samen met de vakcoördinator gekeken naar het werk van appellante en de terugkoppeling die appellante heeft gekregen op haar voor de eerste gelegenheid ingeleverde werk. In het onderwijs en de handleiding worden studenten gewezen op de eis dat een opdracht uit minimaal 1400 woorden moet bestaan. De student dient bij het inleveren van het werk het aantal gebruikte woorden te vermelden. De opdracht die appellante voor de eerste gelegenheid heeft ingeleverd bestond uit te weinig woorden, maar het aantal woorden was nog net boven het absolute minimum van 1250. Dat er te weinig woorden zijn gebruikt in de opdracht is opgemerkt door de examinerator en is vermeld in de terugkoppeling. Bedoeld is het aantal woorden van de tekst, zonder de literatuurlijst. Dat behoort bekend te zijn bij de studenten. Bij het ingeleverde werk voor de eerste gelegenheid en voor de herkansing heeft appellante het aantal woorden vermeld (zoals voorgeschreven). Bij de controle van de herkansing bleek dat het aantal woorden veel lager was dan door appellante opgegeven. De tekst bestond uit 1090 woorden. Appellante heeft op grond daarvan voor de opdracht een NVD gekregen.

Voor de herkansing van opdracht 4 heeft appellante inderdaad verbetering aangebracht in haar werk ten opzichte van de eerste ingeleverde opdracht, maar het werk was niet goed genoeg voor een voldoende. De schrijfvaardigheid van appellante schoot nog steeds tekort.

De Examencommissie blijft bij het standpunt dat de examinerator de beoordelingen zorgvuldig en op de juiste wijze heeft verricht. De persoonlijke omstandigheden die appellante noemt zijn niet van invloed op de beoordelingen van de opdrachten 1 en 4.

IV. Overwegingen van het College

Ontvankelijkheid beroep

Het beroep van appellante tegen de beoordelingen van haar werk van 15 februari 2021 en 25 maart 2021 is bij het College ingesteld op 22 mei 2021. Voor het instellen van beroep heeft appellante zes weken de tijd. Op 22 mei 2021 was die termijn van zes weken verstreken.

Op 25 maart 2021 heeft appellante contact opgenomen met de vakcoördinator over de twee beoordelingen. Dat deed zij, omdat zij op de website van de VU had zien staan dat zij niet rechtstreeks bij het College in beroep kon gaan tegen de beoordelingen, maar eerst contact moest opnemen met de examinerator of de vakcoördinator. Het is het College ambtshalve bekend dat deze – op zichzelf onjuiste – informatie enige tijd op de website van de VU heeft gestaan. Verder lag het op de weg van de vakcoördinator om het beroep tegen de beoordelingen door te sturen naar het College, hetgeen niet is

gebeurd. Het overschrijden van de beroepstermijn acht het College om deze redenen in dit geval verschoonbaar. Het College zal het beroep van appellante, ondanks het verstrijken van de beroepstermijn, toch inhoudelijk in behandeling nemen.

Beroep tegen beoordelingen door de examinerator

Het College stelt voorop dat het niet bevoegd is om zich uit te laten over een beoordeling door de examinerator van het 'kennen en kunnen' van een student. De bevoegdheid van het College is beperkt tot een beoordeling van de vraag of de beslissing van de examinerator in strijd is met het recht (art. 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek (WHW)). Het College toetst derhalve of de beoordeling in inhoudelijk opzicht niet apert onredelijk is en of een beoordeling op de juiste wijze tot stand is gekomen.

In beroep is gebleken dat appellante bekend is met het voorschrift dat haar opdrachten uit minimaal 1400 woorden moeten bestaan en dat zij inziet dat zij het aantal woorden van haar opdracht voor de herkansing voor opdracht 1 mogelijk op een onjuiste wijze heeft geteld. Bovendien heeft zij gezien dat zij in de terugkoppeling van de examinerator op haar opdracht voor de eerste gelegenheid is gewezen op het feit dat zij niet voldoet aan de eis dat het werk uit minimaal 1400 woorden moet bestaan. Het College begrijpt het standpunt van appellante aldus dat zij zich er niet meer op beroept dat de beoordeling voor opdracht 1 op onjuiste wijze tot stand is gekomen. Voor het College is duidelijk dat appellante voor opdracht 1 en de herkansing van opdracht 1 te weinig woorden heeft gebruikt. Het aantal woorden van de eerste gelegenheid was nog net voldoende voor de examinerator om een inhoudelijke beoordeling te geven. Voor de herkansing was het aantal woorden van de opdracht van appellante zo ver gezakt dat zij uitkwam onder het absolute minimum van 1250 woorden. Weliswaar is de eerste opdracht, ondanks het gegeven dat die te weinig woorden bevatte, beoordeeld, maar appellante heeft daaraan niet het vertrouwen mogen ontnemen dat bij de herkansing op dat punt nog soepeler zou worden omgegaan. De examinerator heeft in redelijkheid tot het oordeel 'niet voldaan' kunnen komen. De klachten van appellante (voor zover zij die nog handhaaft) tegen de wijze waarop de beoordeling tot stand is gekomen, zijn ongegrond.

Met betrekking tot haar werk voor opdracht 4 blijft het punt van appellante staan dat zij verbetering heeft aangebracht in haar werk voor opdracht 4 en dat zij van oordeel is dat haar werk na verwerking van de terugkoppeling voldoende zou moeten zijn. Of dit daadwerkelijk het geval is kan alleen de examinerator beoordelen en kan niet worden voorgelegd aan het College.

Appellante stelt daarnaast dat in de beoordeling van haar opdrachten rekening moet worden gehouden met haar persoonlijke situatie. Het College begrijpt dat appellante tijdens haar studie kennelijk met ernstige verwickelingen te maken heeft gehad. Dat heeft echter geen gevolgen voor de manier waarop een examinerator het door appellante ingeleverde werk beoordeelt. Het is aan de examinerator om het werk van appellante te beoordelen aan de hand van de tevoren bekendgemaakte criteria. Door appellante wordt niet betwist dat de examinerator dat heeft gedaan bij het beoordelen van de opdrachten. Het beroep van appellante tegen de beoordeling van de examinerator van haar werk voor haar opdrachten slaagt op de genoemde punten niet.

Verzoek voor het eerst in beroep gedaan

Appellante heeft de examinerator en de Examencommissie in haar beroepschrift om een extra gelegenheid gevraagd omdat zij het zonde vindt om het vak in het volgende studiejaar opnieuw te moeten doen. Op dat verzoek is de Examencommissie in deze beroepsprocedure niet ingegaan. Het College wijst erop dat niet eerst in beroep een dergelijk verzoek kan worden gedaan. Appellante dient dat verzoek afzonderlijk (gemotiveerd) in te dienen bij de Examencommissie. Aan de behandeling van dit verzoek en de argumenten die appellante daarbij noemt komt het College dan ook niet toe en het verwijst appellante met haar verzoek door naar de Examencommissie.

Slotsom

Het hiervoor overwogene leidt tot de volgende uitspraak.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 8 oktober 2021, door prof. mr. dr. F.J. van Ommeren, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen en dr. J.B. Legradi, leden, in aanwezigheid van mr. F. Donner, secretaris.

prof. mr. dr. F.J. van Ommeren,
voorzitter

mr. F. Donner,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 49,-.